ECLI:LV:RVPT:2019:1119.C30735319.2.S
Lietas Nr. C30735319
Lietvedības Nr. C-7353-19/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2019.gada 19.novembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas
tiesnese A.Moļņika
Rīgā, Abrenes ielā 8, rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ vienkāršotās procedūras prasībā pret biedrību "Latvijas Tirgotāju asociācija" par zaudējumu piedziņu.

Aprakstošā daļa

2019.gada 13.septembrī tiesā saņemts /pers. A/ prasības pieteikums vienkāršotajā procedūrā pret biedrību "Latvijas Tirgotāju asociācija" par zaudējumu piedziņu. 2019.gada 3.oktobrī tiesā saņemti prasības pieteikuma grozījumi.

Prasības pieteikumā un tā grozījumos norādīts, ka darba devējs, atbrīvojot prasītāju no darba, nenorādīja darba tiesisko attiecību izbeigšanas pamatojumu un neievēroja uzteikuma termiņu. Darba devējs, neizmaksājot prasītājam galīgo aprēķinu atlaišanas dienā 17.aprīlī, bet, izmaksājot to vairāk nekā trīs mēnešus vēlāk - tikai 22.jūlijā, ir vēlējies morāli pazemot prasītāju - šādi prasītājs prettiesiski un nesagatavoti tika nostādīts situācijā, kurā viņam radās problēmas apmaksāt kārtējos rēķinus un veikt nepieciešamos ikdienas tēriņus.

Prasība pamatota ar Darba likuma 128.panta trešo daļu.

Prasītājs lūdz tiesu piedzīt no biedrības "Latvijas Tirgotāju asociācija" zaudējumu kompensāciju 1221,92 EUR.

2019.gada 21.oktobrī tiesā saņemti atbildētājas paskaidrojumi, kuros norādīts, ka prasību neatzīst. Paskaidrots, ka prasītājs tika atbrīvots no darba ar 2019.gada 17.aprīļa rīkojumu, pamatojoties uz Darba likuma 101.panta pirmās daļas 9.punktu. Prasītājam tika kompensēts viena mēneša uzteikuma termiņš, izmaksājot viņam darba algu par šo mēnesi, kurā viņam būtu bijis jāturpina darba tiesiskās attiecības ar darba devēju, t.i., prasītājam tika izmaksāta darba alga par 2019.gada aprīļa mēnesi EUR 279.50, piemaksa EUR 430.00 (pēc būtības darba alga par uzteikuma termiņu), kā arī kompensācija par neizmantoto atvaļinājumu EUR 103.06 apmērā, kas kopā ir EUR 812.56, un pēc visu nodokļu maksājumu ieturēšanas prasītājam izmaksai tika aprēķināta naudas summa EUR 554.17 apmērā.

Paskaidro, ka lietā nav strīda, ka atbildētājs ir kavējis prasītājam pienākošos naudas līdzekļu izmaksu, tādējādi pārkāpjot Darba likumā noteikto pienākumu veikt pilnīgu norēķinu ar darbinieku pēdējā darba tiesisko attiecību dienā. Taču, nepietiek ar atbildētāja prettiesiskās rīcības konstatēšanu, ir jākonstatē arī pārējie zaudējumu atlīdzināšanas pienākuma priekšnoteikumi - kaitējuma esamība un zaudējumu apmērs, kā arī cēloniskā saite starp prettiesisko rīcību un kaitējumu.

Iebildumi pamatoti ar Civillikuma 1770., 1779.pantu.

2019.gada 29.oktobrī tiesā saņemta prasītāja atsauksme uz paskaidrojumiem, kurā norādīts, ka atlaišanas pabalstam nav saistība ar uzteikuma termiņa nepiemērošanu. Uzskata, ka atbildētājs uzteikuma termiņa laikā varēja uzticēt daļu savu darba pienākumu prasītājam. Uzskata, ka Darba likuma 128.panta trešā daļa pati par sevi postulē to, ka darba devējs, neizmaksājot darba samaksu pēc darba attiecību izbeigšanās, automātiski nodara zaudējumus savam bijušajam darbiniekam, tādēļ prasītājam nav jāpierāda zaudējumu iestāšanās vispār.

Motīvu daļa

Pārbaudot civillietas materiālus, tiesa atzīst, ka /pers. A/ vienkāršotās procedūras prasība pret biedrību "Latvijas Tirgotāju asociācija" par zaudējumu piedziņu nav pamatota un ir noraidāma.

Iesniegtajā prasības pieteikumā un tā grozījumos, prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja nodarītos materiālos zaudējumus 1221,92 EUR apmērā, t.i. kā kompensāciju par uzteikuma termiņa nepiemērošanu vienas mēnešalgas apmērā 293,26 EUR un kompensāciju par laikā neizmaksāto galīgo aprēķinu 928,66 EUR.

Darba likuma 128.panta trešā daļa nosaka, ka gadījumā, ja darba tiesiskās attiecības izbeigušās un darba samaksa darba devēja vainas dēļ nav laikus izmaksāta, viņam ir pienākums atlīdzināt darbiniekam radušos zaudējumus.

Lietā nepastāv strīds, ka atbildētājs ir kavējis prasītājam pienākošos naudas līdzekļu izmaksu, tādējādi pārkāpjot Darba likumā noteikto pienākumu veikt pilnīgu norēķinu ar darbinieku pēdējā darba tiesisko attiecību dienā.

Civillikuma 1770.pants nosaka, ka ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums.

Prasītājs norāda, ka atbildētāja prettiesiskās rīcības rezultātā, prasītājam radās problēmas apmaksāt kārtējos rēķinus un veikt nepieciešamos ikdienas tēriņus.

Pārbaudot tiesā iesniegtos dokumentus, tiesa uzskata, ka Darba likuma 128.panta piemērošanai nav pamata, jo prasījums par zaudējumu piedziņu nav pierādīts.

Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Likums noteic, un tādas ir arī tiesību teorijas atziņas, ka pienākums atlīdzināt zaudējumus rodas, ja pastāv trīs zaudējumu nodarīšanas priekšnoteikumi (atlīdzības pamati): nodarītajā prettiesiska rīcība (darbība vai bezdarbība); zaudējumu esamība un to konkrēts apmērs; cēloniskais sakars starp prettiesisko rīcību un zaudējumiem *(K.Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. Mācību grāmata.- Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2006, 246.lpp.).*

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Prasītājam ir tiesības prasīt no darba devēja zaudējumu atlīdzināšanu par nodarītajiem zaudējumiem, bet šādi prasījumi ir jāpierāda. Prasītājs nav iesniedzis nevienu pierādījumu savam apgalvojumam, ka laicīgi neizmaksātais atalgojums radījis viņam zaudējumus. Prasītājs nav pierādījis zaudējumu esamību un apstākļus, ka zaudējumi radušies atbildētāja rīcības dēļ un kā izpaudusies cēloņsakarība starp zaudējumu rašanos un atbildētāja darbību vai bezdarbību.

Tiesa secina, ka prasītājs nav pierādījis faktus, uz kuriem viņš pamatojis savu prasījumu par zaudējumu piedziņu no atbildētāja, proti, nav iesniedzis tiesā pierādījumus, ka laikā neizmaksātā galīgā aprēķinā aprēķināta naudas summa radījusi viņam zaudējumus prasībā norādītajā apmērā, proti 1221,92 EUR.

Pie šādiem apstākļiem, tiesa uzskata, ka /pers. A/ prasība par zaudējumu piedziņu ir noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 1.punktu prasītājs ir atbrīvots no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos, jo prasījumi izriet no darba tiesiskajām attiecībām. Ievērojot minēto un to, ka prasība ir noraidīta pilnīgi, saskaņā ar Civilprocesa likuma 42. panta ceturto daļu tiesas izdevumus lietā uzņemas valsts.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42., 97., 194., 195., 203., 250.^{25}, 250.^{27} pantu, tiesa

nosprieda:

noraidīt /pers. A/ vienkāršotās procedūras prasību pret biedrību "Latvijas Tirgotāju asociācija" par zaudējumu piedziņu.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2019.gada 19.decembrī.

Tiesnese A.Moļņika